

Euroopa Liidu
Nõukogu

Brüssel, 24. oktoober 2018
(OR. en)

13531/18

PECHE 426
DELECT 142

SAATEMÄRKUSED

Saatja:	Euroopa Komisjoni peasekretär, allkirjastanud Jordi AYET PUIGARNAU, direktor
Kättesaamise kuupäev:	19. oktoober 2018
Saaja:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Euroopa Liidu Nõukogu peasekretär
Komisjoni dok nr:	C(2018) 6794 final
Teema:	KOMISJONI DELEGEERITUD MÄÄRUS (EL) .../..., 18.10.2018, millega kehtestatakse tagasiheitekava teatava põhjalähedase püügi puhul edelapiirkonna vetes aastatel 2019–2021

Käesolevaga edastatakse delegatsioonidele dokument C(2018) 6794 final.

Lisatud: C(2018) 6794 final

Brüssel, 18.10.2018
C(2018) 6794 final

KOMISJONI DELEGEERITUD MÄÄRUS (EL) .../...,

18.10.2018,

**millega kehtestatakse tagasiheitekava teatava põhjalähedase püügi puhul
edelapiirkonna vetes aastatel 2019–2021**

SELETUSKIRI

1. DELEGEERITUD ÕIGUSAKTI TAUST

Määruses (EL) nr 1380/2013 sätestatud ühise kalanduspoliitika üks põhieesmärk on tagasiheite järkjärguline kaotamine kogu ELi kalanduses. Tagasiheite on suur kalavarude raiskamine, mis mõjutab negatiivselt varude säästvat kasutamist ja kalanduse majanduslikku elujõulisust. Alates 1. jaanuarist 2019 kohaldatakse lossimiskohustust kõigi selliste liikide püügi suhtes, kus põhjalähedase püügi puhul on kehtestatud püügi piirnormid. Reformitud kalanduspoliitikas on rohkem tähelepanu pööratud ka piirkonnapõhisele reguleerimisele, tagamaks, et eeskirju kohandatakse iga püügiviisi ja merepiirkonna eripärast lähtudes.

Ühise kalanduspoliitikaga nähakse ette mitmed sätted lossimiskohustuse rakendamise lihtsustamiseks. Nende hulgas on paindlikkust võimaldavad üldsätted, mida liikmesriigid saavad kohaldada kvootide haldamisel. Lisaks on ühise kalanduspoliitikaga ette nähtud ka konkreetsete paindlikkuse mehhanismid, mida tuleb rakendada mitmeaastaste kavade vahendusel või nende kavade puudumisel nn tagasiheite kavade alusel. Tagasiheite kavad on kavandatud ajutise meetmena kindlaks ajavahemikuks, mille maksimaalne kestus on kolm aastat ning mida saab pikendada veel kolmeks aastaks. Need kavad põhinevad ühistel soovitusel, milles on kokku leppinud samas piirkonnas või sama mereala ääres paiknevate liikmesriikide rühmad.

Delegeeritud määrusega (EL) 2015/2439¹ kehtestati tagasiheite kava teatava põhjalähedase püügi puhul edelapiirkonna vetes ajavahemikuks 2016–2018, delegeeritud määrusega (EL) 2016/2374² tunnistati see kava kehtetuks ja asendati uue kavaga.

Käesoleva delegeeritud aktiga asendatakse praegu kehtiv edelapiirkonna vete põhjalähedase püügi tagasiheite kava (delegeeritud määrus (EL) 2016/2374). Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 5 kohaselt võib tagasiheite kava sisaldada järgmisi elemente:

- erisätted, milles käsitletakse kalapüüki või liike, mille suhtes kehtib lossimiskohustus;
- lossimiskohustusest tehtavate erandite kirjeldus, kui püügitegevus või püütav liik vastab teatavatele kõrgel ellujäämismääral põhinevatele kriteeriumidele;
- vähese tähtsusega erandeid käsitlevad sätted;
- sätted püügi dokumenteerimise kohta;
- kalavarude kaitseks alammõõtude kehtestamine;
- tehnilised meetmed.

Vastavalt määruse (EL) nr 1380/2013 artiklile 18 põhineb kavandatud delegeeritud õigusakt ühisel soovitusel, mille koostasid ja esitasid komisjonile asjaomased liikmesriigid (Belgia, Hispaania, Prantsusmaa, Madalmaad ja Portugal), kellel on otsene huvi asjakohaste kalavarude majandamiseks kõnealuses piirkonnas.

2. ÕIGUSAKTI VASTUVÕTMISELE EELNENUD KONSULTEERIMINE

Piirkondliku lähenemisviisi rakendamiseks otsustasid edelapiirkonna vete liikmesriigid üksmeelselt, et rühma eesistuja Hispaania peaks esitama komisjonile ühise soovitusel. Sellele vastavalt esitati ühine soovitus komisjoni talitustele 31. mail 2018. Hiljem esitati veel

¹ ELT L 336, 23.12.2015, lk 36.

² ELT L 352, 23.12.2016, lk 33.

lisateavet. Kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF) hinnangu alusel vaatasid edelapiirkonna vete liikmesriigid ühise soovitusel läbi 31. augustil 2018. See sisaldas muu hulgas järgmisi elemente:

- tagasiheitekavaga hõlmatud püügitegevuse kirjeldus;
- mitu kõrgel ellujäämismääral põhinevat erandit;
- mitu vähese tähtsusega erandit.

Määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 18 kirjeldatud menetluse kohaselt on kõnealune ühine soovitus otsest majandamishuvi omavate edelapiirkonna vete liikmesriikide vahel peetud arutelude tulemus ning seejuures on arvesse võetud seisukohti, mille esitas edelapiirkonna vete nõuandekomisjon, kes on ühises soovitusel käsitletud püügiga seotud. Kõigi nimetatud elementide kohta on ühisesse soovitusel lisatud tõendavad dokumendid, mis toetavad ühises soovitusel käsitletud erandeid ja muid sätteid.

Ühise soovitusel koostasid asjaomased liikmesriigid, kes tegid koostööd piirkondlikul ja tehnilisel tasandil kalandusnõukogude direktoritest koosneva kõrgetasemelise töörühma juhtimisel ning huvitatud isikutega põhjalikult konsulteerides.

Ühise soovitusel koostamise käigus konsulteeriti edelapiirkonna vete nõuandekomisjoniga ühises soovitusel kavandatud meetmete üle. Lisaks sellele andis liikmesriikide rühm endast parima, et saavutada võimalikult ühtne lähenemisviis lossimiskohustuse rakendamisega teistes merepiirkondades, eelkõige loodepiirkonna vetes.

Ühises soovitusel mainiti vajadust teha erand teatava püügi suhtes, võttes arvesse inim- või loomatoiduks kõlbmatute kalandustoodetega seotud õigusakte, st määrusi (EÜ) nr 853/2004 ja (EÜ) nr 1881/2006. Tundub siiski, et selline erand ei kuulu seoses ühise soovituselga ühise kalanduspoliitika kontekstis määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 5 kohaselt tagasiheitekava kohaldamisalasse. Seepärast seda erandit käesolevasse määrusesse ei lisatud.

Ühises soovitusel mainiti ka röövliikide poolt kahjustatud kaladega seotud erandit. See erand on siiski juba hõlmatud määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 4 punktiga d ja seda ei pea delegeeritud õigusaktiga rakendada.

STECFi ekspertide töörühm hindas 2.–6. juulil 2018 toimunud täiskogu istungil³ liikmesriikide poolt komisjonile esitatud lõpliku ühise soovitusel kõiki elemente, mis on seotud asjaomase kalapüügi suhtes lossimiskohustuse rakendamisega ning vähese tähtsusega erandite ja kõrgel ellujäämismääral põhinevate eranditega.

STECFi ja komisjoni tehtud hindamiste põhjal ning pärast ühise soovitusel mõne punkti selgitamist leiab komisjon, et ühine soovitusel on kooskõlas määruse (EÜ) nr 1380/2013 artikli 15 lõikega 6, nagu on märgitud eespool.

Komisjon on teadlik, et püügitegevuse iseloom võib aja jooksul muutuda. Seepärast on oluline selgitada, et kui varem on tehtud erand tagasiheitekava kestuse ajaks (st kolmeks või viieks aastaks), ei tähenda see, et järgmise tagasiheitekavaga erandit automaatselt pikendatakse. Kuna püütud saagi koostis, püügitehnoloogia või erandiga hõlmatud kalalaevade püügikäitumine võib olla muutunud, peab STECF tehtud erandid kolm või viis aastat pärast nende tegemist uuesti läbi vaatama ning liikmesriigid peavad oma põhjendused ja läbivaatamiseks vajalikud teaduslikud andmed uuesti esitama.

³ <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf>

3. DELEGEERITUD ÕIGUSAKTI ÕIGUSLIK KÜLG

Kavandatud meetme kokkuvõte

Peamine õiguslik meede on võtta vastu meetmed, mis lihtsustaksid lossimiskohustuse rakendamist.

Käesolevas määruses määratakse kindlaks liigid ja püügitegevus, mille suhtes rakendatakse erimeetmeid, st vähese tähtsusega erandeid ja kõrgel ellujäämismääral põhinevat erandit.

Õiguslik alus

Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõige 6 ning artikli 18 lõiked 1 ja 3.

Subsidiarsuse põhimõte

Ettepanek tehakse Euroopa Liidu ainupädevusse kuuluvas valdkonnas.

Proportsionaalsuse põhimõte

Ettepanek on tehtud määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikega 6 komisjonile delegeeritud volituste piires ega lähe kaugemale sellest, mis on vajalik nimetatud sätte eesmärgi saavutamiseks.

Vahendi valik

Kavandatud õigusakt: komisjoni delegeeritud määrus.

Muud meetmed ei oleks asjakohased järgmisel põhjusel: komisjonile on antud õigus võtta tagasiheitekava vastu delegeeritud õigusaktiga. Otsese majandamishuviga liikmesriigid esitasid ühise soovitusel. Ühises soovitusel esitatud ja käesolevasse ettepanekusse lisatud meetmed põhinevad parimatel kättesaadavatel teaduslikel nõuannetel ning vastavad kõigile asjakohastele nõuetele, mis on sätestatud määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 18 lõikes 5.

KOMISJONI DELEGEERITUD MÄÄRUS (EL) .../...,

18.10.2018,

millega kehtestatakse tagasiheitekava teatava põhjalähedase püügi puhul edelapiirkonna vetes aastatel 2019–2021

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrust (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ,⁴ eriti selle artikli 15 lõiget 6 ning artikli 18 lõikeid 1 ja 3,

ning arvestades järgmist:

- (1) Määruse (EL) nr 1380/2013 eesmärk on kaotada järk-järgult tagasiheide kogu liidu kalanduses, kehtestades selliste liikide püügi lossimise kohustuse, mille suhtes kohaldatakse püügi piirnorme.
- (2) Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikega 6 on antud komisjonile õigus võtta delegeeritud õigusaktiga kuni kolmeks aastaks vastu tagasiheitekavad, mida võib pikendada veel kolmeks aastaks ning mis põhinevad ühistel soovitusel, mille on välja töötanud liikmesriigid koos asjaomaste nõuandekomisjonidega.
- (3) Belgial, Hispaanial, Prantsusmaal, Madalmaadel ja Portugalil on otsene huvi kalavarude majandamiseks edelapiirkonna vetes. Delegeeritud määrusega (EL) 2015/2439⁵ kehtestas komisjon tagasiheitekava teatava põhjalähedase püügi puhul edelapiirkonna vetes aastateks 2016–2018, see kava tunnistati kehtetuks ja asendati komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2016/2374⁶ pärast seda, kui Belgia, Hispaania, Prantsusmaa, Madalmaad ja Portugal esitasid 2016. aastal ühise soovitusel. Delegeeritud määrust (EL) 2016/2374 muudeti delegeeritud määrusega (EL) 2018/44⁷.
- (4) Pärast edelapiirkonna vete nõuandekomisjoniga konsulteerimist esitasid Belgia, Hispaania, Prantsusmaa, Madalmaad ja Portugal komisjonile 31. mail 2018 uue ühise soovitusel. Asjaomased teadusasutused andsid teadusliku panuse, mille vaatas läbi kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF)⁸. 11. septembril 2018 toimus asjaomaste meetmete arutamiseks ekspertide töörühma koosolek, kus osalesid 28 liikmesriigi esindajad ja komisjon ning vaatlejana Euroopa Parlament.

⁴ ELT L 354, 28.12.2013, lk 22.

⁵ Komisjoni 12. oktoobri 2015. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 2015/2439, millega kehtestatakse tagasiheitekava teatava põhjalähedase püügi puhul edelapiirkonna vetes (ELT L 336, 23.12.2015, lk 36).

⁶ Komisjoni 12. oktoobri 2016. aasta delegeeritud määrus (EL) 2016/2374, millega kehtestatakse tagasiheitekava teatava põhjalähedase püügi puhul edelapiirkonna vetes (ELT L 352, 23.12.2016, lk 33).

⁷ ELT L 7, 12.1.2018, lk 1.

⁸ <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf>

- (5) Delegeeritud määrusega (EL) 2016/2374 on lisatud erand, millega vabastati lossimiskohustusest norra salehomaar, mis oli püütud põhjatraalidega Rahvusvahelise Mereuurimise Nõukogu (ICES) 8. ja 9. alapiirkonnas, kuna olemasolevad teaduslikud tõendid osutasid liigi võimalikule kõrgele ellujäämismäärale, võttes arvesse selle liigi püüdmiseks kasutavaid vahendeid, meetodeid ja ökosüsteemi. STECF esitas oma hindamises⁹ järelduse, et uusimad, aastatel 2016–2018 läbi viidud eksperimendid ja uuringud osutavad samas ulatuses ellujäämismäärale, mida täheldati varasemate uuringute puhul. Seega arvestades, et asjaolud ei ole muutunud, tuleks aastatel 2019–2021 säilitada edelapiirkonna vete põhjalähedase püügi tagasiheitekavas kõnealune ellujäämismääralt põhinev erand.
- (6) ICESi 8. ja 9. alapiirkonnas kõigi püügivahenditega püütavate railaste kohta ei ole üksikasjalikud teaduslikud tõendid kõigi erandist kasu saavate laevastikuosade ja nende kombinatsioonide puhul kättesaadavad. Kui paar erandit välja jätta, peetakse ellujäämismäärasid siiski üldiselt stabiilseks, kuid on vaja täiendavaid üksikasju. Et neid andmeid koguda, tuleks kalapüügiga edasi tegeleda ja seega on komisjon seisukohal, et erand tuleks teha, kuid liikmesriigid peaksid olema kohustatud esitama asjakohaseid andmeid, mille alusel STECF saaks täies ulatuses hinnata põhjendatust ja komisjon saaks erandi põhjendatuse läbi vaadata. Need liikmesriigid, kellel on otsene majandamishuvi, peaksid võimalikult kiiresti enne iga aasta 31. maid esitama: a) ellujäämise suurendamiseks koostatud kava ja puuduolevad STECFi poolt osutatud andmed, mida STECF igal aastal hindab; b) tehtud tööd kajastavad aastaaruanded ning ellujäämise suurendamise kavas tehtud mistahes muudatused või kohandamised.
- (7) Pidades silmas railaste ellujäämismäära leiti, et käguraide (*Leucoraja naevus*) ellujäämismäär on teiste liikide omast märgatavalt madalam ning vastav teaduslik arusaam on vähem kindel. Kui aga kõik need liigid erandi kohaldamisalast välja jätta, siis püügitegevus katkeks ning andmeid ei kogutaks järjepidevalt ja korrektselt. Seega leiab komisjon, et erand peaks kehtima vaid ühe aasta ning et kiiremas korras tuleks välja töötada uued uuringud ja täiuslikumad ellujäämist soodustavad meetmed, need tuleks esitada STECFile hindamiseks niipea kui võimalik ning enne 31. maid 2019.
- (8) Uues ühises soovitus on välja pakutud ka ellujäämismääralt põhinev erand besuugo jaoks, mida püütakse käsitööndusliku püügivahendiga „*voracera*“ ICESi 9a rajoonis. Liikmesriigid on esitanud teaduslikud tõendid besuugo tagasiheite ellujäämismäärade kohta. Need tõendid esitati STECFile, kes järeldas, et erand on hästi põhjendatud. See erand tuleks seega lisada uude, aastateks 2019–2021 ettenähtud tagasiheitekavva.
- (9) Uues ühises soovitus pakutakse ka välja ellujäämismääralt põhinev erand besuugo jaoks, mida püütakse õngekonksude ja -nööri-dega ICESi 10. alapiirkonnas. Liikmesriigid on esitanud teaduslikud tõendid besuugo ellujäämismäärade kohta sellise püügitegevuse korral. Need tõendid esitati STECFile, kes järeldas, et erand on hästi põhjendatud. See erand tuleks seega lisada uude, aastateks 2019–2021 ettenähtud tagasiheitekavva.
- (10) Delegeeritud määrusega (EL) 2016/2374 lisati määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 5 punkti c kohaselt lossimiskohustuse suhtes tehtavad vähese tähtsusega erandid hariliku merikeele puhul, mida püütakse piimtraalide ja põhjatraalidega ICESi 8a ja 8b rajoonides, ning hariliku merikeele puhul, mida püütakse abarate ja nakkevõrkudega ICESi 8a ja 8b rajoonides. STECF vaatas läbi liikmesriikide poolt uues ühises soovitus esitatud tõendid nende eranditega seoses¹⁰. STECF jõudis järeldusele, et

⁹ <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/1099561/STECF+PLEN+15-02.pdf>

¹⁰ <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/1099561/STECF+PLEN+15-02.pdf>

ühine soovitus sisaldab põhjendatud argumente selektiivsuse suurendamise raskuste ja juhupüügi käitlemise ebaproportsionaalselt suurte kulude kohta. Seega arvestades, et asjaolud ei ole muutunud, tuleks kõnealused vähese tähtsusega erandid edelapiirkonna vete põhjalähedase püügi tagasiheitekavas aastatel 2019–2021 säilitada.

- (11) Delegeeritud määrusega (EL) 2016/2374 lisati määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 5 punkti c kohaselt lossimiskohustusest tehtav vähese tähtsusega erand euroopa merluusi puhul, mida püütakse traalide ja nootadega ICESi 8. ja 9. alapiirkonnas. STECF vaatas liikmesriikide poolt selle erandiga seoses esitatud tõendid läbi ning järeldas,¹¹ et selektiivsuse parandamise hindamiseks on vaja teha rohkem katseid. Et neid andmeid koguda, tuleks püügitegevust jätkata ja seega on komisjon seisukohal, et erand tuleks teha, kuid liikmesriigid peaksid olema kohustatud esitama asjakohaseid andmeid, mille alusel STECF saaks täies ulatuses hinnata erandi põhjendatust ja komisjon saaks erandi põhjendatuse läbi vaadata. Seega tuleks vähese tähtsusega erand kehtestada ajutiselt kuni 31. detsembrini 2019. Asjaomased liikmesriigid peaksid tegema veel katseid ja esitama STECFile hindamiseks sellekohase teabe niipea kui võimalik, kuid enne 31. maid 2019.
- (12) Uues ühises soovitus on esitatud järgmised vähese tähtsusega erandid:
- limapeade püük õngekonksude ja -nööridega ICESi 10. alapiirkonnas,
 - lima-niituimlutsu püük õngekonksude ja -nööridega ICESi 10. alapiirkonnas,
 - stauriidi püük traalide ja nootadega ICESi 8. ja 9. alapiirkonnas;
 - stauriidi püük nakkevõrkudega ICESi 8., 9. ja 10. alapiirkonnas ning Kesk-Atlandi idaosa kalastuskomitee (CECAF) püügipiirkondades 34.1.1, 34.1.2, 34.2.0,
 - hariliku makrelli püük traalide ja nootadega ICESi 8. ja 9. alapiirkonnas;
 - hariliku makrelli püük nakkevõrkudega ICESi 8., 9. ja 10. alapiirkonnas ning CECAFi püügipiirkondades 34.1.1, 34.1.2, 34.2.0,
 - anšoovise püük traalide ja nootadega ICESi 8. ja 9. alapiirkonnas;
 - hirvkala püük traalide ja nootadega ICESi 8. ja 9. alapiirkonnas;
 - megrimi püük traalide ja nootadega ICESi 8. ja 9. alapiirkonnas;
 - megrimi püük nakkevõrkudega ICESi 8. ja 9. alapiirkonnas;
 - merilesta püük traalide ja nootadega ICESi 8. ja 9. alapiirkonnas;
 - merilesta püük nakkevõrkudega ICESi 8. ja 9. alapiirkonnas;
 - merikuradi püük traalide ja nootadega ICESi 8. ja 9. alapiirkonnas;
 - merikuradi püük nakkevõrkudega ICESi 8. ja 9. alapiirkonnas;
 - merlangi püük traalide ja nootadega ICESi 8. ja 9. alapiirkonnas;
 - merlangi püük nakkevõrkudega ICESi 8. ja 9. alapiirkonnas;
 - pollaki püük traalide ja nootadega ICESi 8. ja 9. alapiirkonnas;
 - pollaki püük nakkevõrkudega ICESi 8. ja 9. alapiirkonnas;
 - lima-niituimlutsu püük traalide ja nootadega ICESi 9a rajoonis;
 - besuugo püük traalide ja nootadega ICESi 9a rajoonis;

¹¹ <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf>

- merikeele püük traalide ja nootadega ICESi 9a rajoonis.
- (13) Liikmesriigid on esitanud teavet, milles käsitletakse õngekonksude ja -nööriididega ICESi 10. alapiirkonnas püütud limapeade ja lima-niituimlutsu suhtes tehtud vähese tähtsusega erandeid. STECF vaatas need tõendid läbi ning jõudis järeldusele, et esitatud teave sisaldas põhjendatud argumente selle kohta, et selektiivsust parandada on keeruline või et juhupüügi käitlemine tooks kaasa ebaproportsionaalselt suured kulud. Seega on asjakohane lisada need vähese tähtsusega erandid uude, aastateks 2019–2021 ettenähtud tagasiheitekavasse.
- (14) On vaja teha lõplikud järeldused liikmesriikidelt saadud teabe kohta, milles käsitletakse vähese tähtsusega erandeid järgmiste liikidega seoses:
- stauriid, harilik makrell, anšoovis, hirvkala, megrim, merilest, merikurat, merlang, pollak (mis on püütud traalide ja nootadega ICESi 8. ja 9. alapiirkonnas);
 - megrim, merilest, merikurat, merlang ja pollak (mis on püütud nakkevõrkudega ICESi 8. ja 9. alapiirkonnas);
 - stauriid ja harilik makrell (mis on püütud nakkevõrkudega ICESi 8., 9. ja 10. alapiirkonnas ning CECAFi püügipiirkondades 34.1.1, 34.1.2, 34.2.0 ning
 - lima-niituimlutsu, besuugo ja merikeele püük traalide ja nootadega ICESi 9a rajoonis;
- Nimetatud asjaoludel tuleks iga liigi puhul tehtud konkreetset erandit kohaldada üksnes ühe aasta jooksul ning liikmesriikidel peaks olema kohustus esitada asjakohased andmed, mille alusel STECF saaks täies ulatuses hinnata erandi põhjendatust ja komisjon saaks erandi põhjendatuse läbi vaadata. Need vähese tähtsusega erandid tuleks kehtestada ajutiselt kuni 31. detsembrini 2019. Asjaomased liikmesriigid peaksid tegema veel katseid ja esitama STECFile hindamiseks sellekohase teabe niipea kui võimalik, kuid enne 31. maid 2019.
- (15) Et tagasiheite osakaalu saaks lubatud kogupüügi (TAC) määramise kontekstis usaldusväärset hinnata, peaksid liikmesriigid juhtudel, kus vähese tähtsusega erand põhineb ekstrapoleerimisel (kuna andmeid on vähe ja laevastikuregistri teave ei ole täielik), tagama, et esitataks korrektsed ja kontrollitavad andmed kogu laevastiku suhtes, mille puhul kõnealuse vähese tähtsusega erandit kohaldatakse.
- (16) Uues ühises soovitusel väljapakutud meetmed on kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikega 4, artikli 15 lõike 5 punktiga c ning artikli 18 lõikega 3 ja need võib seega lisada käesolevasse määrusesse.
- (17) Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 18 kohaselt kaalus komisjon nii STECFi hinnangut kui ka seda, et liikmesriigid peavad alates 1. jaanuarist 2019 tagama lossimiskohustuse täieliku rakendamise. Mitmel juhul näevad erandid ette püügitegevuse jätkamist ja andmete kogumist, et STECFi poolt tehtud märkusi arvesse võtta. Neil juhtudel leiab komisjon, et pragmaatiline ja mõistlik lähenemisviis kalavarude majandamisele on see, kui erandid tehakse ajutiselt, sest seda mitte tehes ei oleks võimalik koguda vältimatult vajalikke andmeid tagasiheite nõuetekohaseks ja teadlikuks majandamiseks olukorras, kus lossimiskohustus täielikult jõustub.
- (18) Kuna käesoleva määrusega ettenähtud meetmed mõjutavad otseselt majandustegevust, mis on seotud liidu laevade kalapüügihooaja ja selle kavandamisega, peaks käesolev määrus jõustuma kohe pärast selle avaldamist. Seda tuleks kohaldada alates 1. jaanuarist 2019,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Lossimiskohustuse rakendamine

Aastatel 2019–2021 kohaldatakse ICESi 8., 9. ja 10. alapiirkonnas ning Kesk-Atlandi idaosa kalastuskomitee (CECAF) püügipiirkondades 34.1.1, 34.1.2 ja 34.2.0 määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikes 1 sätestatud lossimiskohustust põhjalähedaste liikide puhul vastavalt käesolevale määrusele.

Artikkel 2

Mõisted

„Voracera“ – käsitöönduslik püügivahend (kohaliku disaini põhjal kohapeal ehitatud mehhaniseeritud konks-nöör-konstruktsioon), mis on kasutusel Lõuna-Hispaania rannapüügilaevastikus besuugo püügil ICESi 9a rajoonis.

Artikkel 3

Ellujäämismääral põhinev erand norra salehomaari puhul

1. Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 4 punktis b sätestatud erandit lossimiskohustusest liikide puhul, mille kõrge ellujäämismäär on teaduslikult tõestatud, kohaldatakse ICESi 8. ja 9. alapiirkonnas põhjatraalidega (püügivahendite koodid:¹² OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TB, TBB, OT, PT ja TX) püütud norra salehomaari (*Nephrops norvegicus*) suhtes.
2. Lõikes 1 osutatud juhtudel püütud norra salehomaari tagasiheitmisel lastakse isendid viivitamata tervena vette tagasi piirkonnas, kus see püüti.

Artikkel 4

Ellujäämismääral põhinev erand railaste puhul

1. Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 4 punktis b sätestatud erandit lossimiskohustusest liikide puhul, mille kõrge ellujäämismäär on teaduslikult tõestatud, kohaldatakse ICESi 8. ja 9. alapiirkonnas kõikide püügivahenditega püütud railaste (*Rajiformes*) suhtes. Tagasiheite korral lastakse selles piirkonnas püütud railased viivimatult vette tagasi.
2. Liikmesriigid, kellel on otsene majandamishuvi, esitavad igal aastal täiendavad teaduslikud andmed, millega toetatakse lõikes 1 sätestatud erandit. Kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF) annab esitatud teaduslikele andmetele oma hinnangu iga aasta 1. augustiks.
3. Lõikes 1 osutatud erandit kohaldatakse kägerai suhtes kuni 31. detsembrini 2019. Liikmesriigid, kellel on otsene majandamishuvi, esitavad võimalikult kiiresti enne 31. maid 2019 erandit toetavad täiendavad teaduslikud andmed. Kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF) annab esitatud teaduslikele andmetele oma hinnangu enne 1. augustit 2019.

¹² Käesolevas määruses kasutatud püügivahendite koodid vastavad koodidele, mis on esitatud komisjoni rakendusmääruse (EL) nr 404/2011 (millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1224/2009 (millega luuakse ühenduse kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks) üksikasjalikud rakenduseeskirjad) XI lisas. Vähem kui 10-meetrise kogupikkusega laevade puhul vastavad tabelis esitatud püügivahendite koodid FAO püügivahendite klassifikatsiooni koodidele.

Artikkel 5

Ellujäämismääral põhinev erand besuugo puhul

1. Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 4 punktis b sätestatud erandit lossimiskohustusest liikide puhul, mille kõrge ellujäämismäär on teaduslikult tõestatud, kohaldatakse ICESi 9a rajoonis käsitöendusliku püügivahendiga *voracera* püütud besuugo (*Pagellus bogaraveo*) suhtes ning ICESi 10. alapiirkonnas õngekonksude ja -nööriega püütud besuugo (*Pagellus bogaraveo*) suhtes.
2. Tagasiheite korral lastakse lõikes 1 osutatud vahenditega püütud besuugo viivitamatult vette tagasi

Artikkel 6

Vähese tähtsusega erandid

1. Erandina määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikest 1 võib kõnealuse määruse artikli 15 lõike 5 punkti c kohaselt tagasi heita järgmised kogused:
 - (a) euroopa merluusi (*Merluccius merluccius*) puhul kuni 6 % aastal 2019 selle liigi aastasest kogusaagist, mis on püütud traale ja nootaid (püügivahendite koodid: OOTT, OTB, PTB, OT, PT, TBN, TBS, TX, SSC, SPR, TB, SDN, SX ja SV) kasutavate kalalaevadega ICESi 8. ja 9. alapiirkonnas;
 - (b) hariliku merikeele (*Solea solea*) puhul kuni 5 % selle liigi aastasest kogusaagist, mis on püütud traale ja nootaid (püügivahendite koodid: OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TBB, OT, PT ja TX) kasutavate kalalaevadega ICESi 8a ja 8b rajoonides;
 - (c) hariliku merikeele (*Solea solea*) puhul kuni 3 % selle liigi aastasest kogusaagist, mis on püütud abaraid ja nakkevõrke (püügivahendite koodid: GNS, GN, GND, GNC, GTN, GTR ja GEN) kasutavate kalalaevadega ICESi 8a ja 8b rajoonides;
 - (d) limapeade (*Beryx spp.*) puhul kuni 5 % selle liigi aastasest kogusaagist, mis on püütud õngekonksude ja -nööriega (püügivahendite koodid: LHP, LHM, LLS ja LLD) ICESi 10. alapiirkonnas;
 - (e) lima-niituimlutsu (*Phycis blennoides*) puhul kuni 3 % selle liigi aastasest kogusaagist, mis on püütud õngekonksude ja -nööriega (püügivahendite koodid: LHP, LHM, LLS ja LLD) ICESi 10. alapiirkonnas;
 - (f) stauriidi (*Trachurus spp.*) puhul kuni 7 % aastal 2019 selle liigi aastasest kogusaagist, mis on püütud traale ja nootaid (püügivahendite koodid: OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TBB, OT, PT, TX, SSC, SPR, SDN, SX ja SV) kasutavate kalalaevadega ICESi 8. ja 9. alapiirkonnas;
 - (g) stauriidi (*Trachurus spp.*) puhul kuni 3 % aastal 2019 selle liigi aastasest kogusaagist, mis on püütud nakkevõrke (püügivahendite koodid: GNS, GND, GNC, GTR, GTN) kasutavate kalalaevadega ICESi 8., 9. ja 10. alapiirkonnas ning CECAFi püügipiirkondades 34.1.1, 34.1.2 ja 34.2.0;
 - (h) hariliku makrelli (*Scomber scombrus*) puhul kuni 7 % aastal 2019 selle liigi aastasest kogusaagist, mis on püütud piimtraale, põhjatraale ja nootaid (püügivahendite koodid: OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TBB, OT, PT, TX, SSC, SPR, SDN, SX ja SV) kasutavate kalalaevadega ICESi 8. ja 9. alapiirkonnas;
 - (i) hariliku makrelli (*Scomber scombrus*) puhul kuni 3 % aastal 2019 selle liigi aastasest kogusaagist, mis on püütud nakkevõrke (püügivahendite koodid: GNS, GND, GNC,

GTR, GTN) kasutavate kalalaevadega ICESi 8., 9. ja 10. alapiirkonnas ning CECAFi püügipiirkondades 34.1.1, 34.1.2 ja 34.2.0;

- (j) anšoovise (*Engraulis encrasicolus*) puhul kuni 7 % aastal 2019 selle liigi aastasest kogusaagist, mis on püütud piimtraale, põhjatraale ja nootaid (püügivahendite koodid: OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TBB, OT, PT, TX, SSC, SPR, SDN, SX ja SV) kasutavate kalalaevadega ICESi 8. ja 9. alapiirkonnas;
- (k) hirvkala (*Caproidae*) puhul kuni 7 % aastal 2019 selle liigi aastasest kogusaagist, mis on püütud piimtraale, põhjatraale ja nootaid (püügivahendite koodid: OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TBB, OT, PT, TX, SSC, SPR, SDN, SX ja SV) kasutavate kalalaevadega ICESi 8. ja 9. alapiirkonnas;
- (l) megrimi (*Lepidorhombus spp.*) puhul kuni 5 % aastal 2019 selle liigi aastasest kogusaagist, mis on püütud piimtraale, põhjatraale ja nootaid (püügivahendite koodid; OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TBB, OT, PT, TX, SSC, SPR, SDN, SX ja SV) kasutavate kalalaevadega ICESi 8. ja 9. alapiirkonnas;
- (m) megrimi (*Lepidorhombus spp.*) puhul kuni 4 % aastal 2019 selle liigi aastasest kogusaagist, mis on püütud nakkevörke (püügivahendite koodid; GNS, GND, GNC, GTR, GTN) kasutavate kalalaevadega ICESi 8. ja 9. alapiirkonnas;
- (n) merilesta (*Pleuronectes platessa*) puhul kuni 5 % aastal 2019 selle liigi aastasest kogusaagist, mis on püütud piimtraale, põhjatraale ja nootaid (püügivahendite koodid; OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TBB, OT, PT, TX, SSC, SPR, SDN, SX ja SV) kasutavate kalalaevadega ICESi 8. ja 9. alapiirkonnas;
- (o) merilesta (*Pleuronectes platessa*) puhul kuni 4 % aastal 2019 selle liigi aastasest kogusaagist, mis on püütud nakkevörke (püügivahendite koodid; GNS, GND, GNC, GTR, GTN) kasutavate kalalaevadega ICESi 8. ja 9. alapiirkonnas;
- (p) merikuradi (*Lophiidae*) puhul kuni 5 % aastal 2019 selle liigi aastasest kogusaagist, mis on püütud piimtraale, põhjatraale ja nootaid (püügivahendite koodid; OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TBB, OT, PT, TX, SSC, SPR, SDN, SX ja SV) kasutavate kalalaevadega ICESi 8. ja 9. alapiirkonnas;
- (q) merikuradi (*Lophiidae*) puhul kuni 4 % aastal 2019 selle liigi aastasest kogusaagist, mis on püütud nakkevörke (püügivahendite koodid; GNS, GND, GNC, GTR, GTN) kasutavate kalalaevadega ICESi 8. ja 9. alapiirkonnas;
- (r) merlangi (*Merlangius merlangus*) puhul kuni 5 % aastal 2019 selle liigi aastasest kogusaagist, mis on püütud piimtraale, põhjatraale ja nootaid (püügivahendite koodid; OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TBB, OT, PT, TX, SSC, SPR, SDN, SX ja SV) kasutavate kalalaevadega ICESi 8. ja 9. alapiirkonnas;
- (s) merlangi (*Merlangius merlangus*) puhul kuni 4 % aastal 2019 selle liigi aastasest kogusaagist, mis on püütud nakkevörke (püügivahendite koodid; GNS, GND, GNC, GTR, GTN) kasutavate kalalaevadega ICESi 8. ja 9. alapiirkonnas;
- (t) pollaki (*Pollachius pollachius*) puhul kuni 5 % aastal 2019 selle liigi aastasest kogusaagist, mis on püütud piimtraale, põhjatraale ja nootaid (püügivahendite koodid; OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TBB, OT, PT, TX, SSC, SPR, SDN, SX ja SV) kasutavate kalalaevadega ICESi 8. ja 9. alapiirkonnas;
- (u) pollaki (*Pollachius pollachius*) puhul kuni 4 % aastal 2019 selle liigi aastasest kogusaagist, mis on püütud nakkevörke (püügivahendite koodid; GNS, GND, GNC, GTR, GTN) kasutavate kalalaevadega ICESi 8. ja 9. alapiirkonnas;

- (v) lima-niituimlutsu (*Phycis blennoides*) puhul kuni 7 % aastal 2019 selle liigi aastasest kogusaagist, mis on püütud piimtraale, põhjatraale ja nootaid (püügivahendite koodid; OTB, OTT, PTB, TB, TBN, TBS, OT, PT, TX, SSC, SPR, SDN, SX ja SV) kasutatavate kalalaevadega ICESi 9a rajoonis;
 - (w) besuugo (*Pagellus bogaraveo*) puhul kuni 7 % aastal 2019 selle liigi aastasest kogusaagist, mis on püütud piimtraale, põhjatraale ja nootaid (püügivahendite koodid; OTB, OTT, PTB, TB, TBN, TBS, OT, PT, TX, SSC, SPR, SDN, SX ja SV) kasutatavate kalalaevadega ICESi 9a rajoonis;
 - (x) merikeele (*Solea spp.*) puhul kuni 7 % aastal 2019 selle liigi aastasest kogusaagist, mis on püütud piimtraale, põhjatraale ja nootaid (püügivahendite koodid; OTB, OTT, PTB, TB, TBN, TBS, OT, PT, TX, SSC, SPR, SDN, SX ja SV) kasutatavate kalalaevadega ICESi 9a rajoonis;
2. Lõike 1 punktis a ja punktides f-x sätestatud vähese tähtsusega erandeid kohaldatakse ajutiselt kuni 31. detsembrini 2019. Liikmesriigid, kellel on otsene majandamishuvi, esitavad võimalikult kiiresti enne 31. maid 2019 neid erandeid toetavad täiendavad teaduslikud andmed. Kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF) annab esitatud teaduslikule andmetele oma hinnangu enne 1. augustit 2019.

Artikkel 7
Jõustumine

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.
Seda kohaldatakse 1. jaanuarist 2019 kuni 31. detsembrini 2021.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.
Brüssel, 18.10.2018

Komisjoni nimel
president
Jean-Claude JUNCKER